

Sygn. akt I CSK 410/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa I. G.  
przeciwko J. C.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 grudnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 5 sierpnia 2015 r., sygn. akt XXIII Ga (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz powódki od pozwanego kwotę 3600,-  
(trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów  
postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398<sup>4</sup> § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżący przedstawiając istotne, jego zdaniem zagadnienie prawne, nie przytoczył związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, jak również w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania brak wyводу prawnego uzasadniającego zarówno istnienie, jak i istotność takiego zagadnienia, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością, dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie. Skarżący oczywistą zasadność skargi kasacyjnej odniósł do tego, że Sąd poważnie naruszył przepisy prawa materialnego i postępowania ale odwołał się jedynie ogólnie do zarzutów skargi, nie precyzując ani konkretnych przepisów prawa, ani sposobu ich naruszenia. Wniosek nie zawiera wyводу, który wskazywałby na niewątpliwą,

widoczną na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).